

[Bollmann.]

trum-demokraterne vil vente med at tage endelig stilling til lovforslagene som helhed til tredje behandling. Vi vil stemme for det af regeringen stillede ændringsforslag til nr. L 212 og stemme imod det af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag til samme lovforslag.

Ole Olsen (SF):

Jeg skal ligesom en række af de andre ordførere begynde med at sige, at jeg ikke synes, denne bunke lovforslag har fået nogen rimelig behandling i udvalget og bestemt heller ikke i salen. Der er jo næppe ét eneste af disse lovforslag, som opnår det, som er meningen, nemlig at komme igennem tre ganske regulære behandlinger i salen. Det er utilfredsstillende, og fortsætter man med den melodi, er vi helt sikre på at være med til at grave en grav til det demokrati, som vi vel alle sammen i hvert fald foregiver at kæmpe for.

Disse indvendinger gælder også de forskellige lovforslag, som her er til behandling, og som alle sammen undtagen lovforslag nr. L 212 er forslag fra VKQ.

Jeg har ikke meget rosende at sige om noget af forslagene. Det fremgår allerede af betænkningerne, hvor vi fra pkt. 3 på dagsordenen og fremefter har anbefalet, at forslagene bliver forkastet.

Om regeringens lovforslag skal jeg indskrænke mig til at sige, at den ros, jeg kan give det, må gå ud på, at det i hvert tilfælde er et bedre forslag end forslag nr. L 223 om afskrivning på erhvervsbygninger. Jeg tror ikke, man får lavet ret mange jobs, hverken med det ene eller det andet forslag. Det, der sker, er vel egentlig, at man tillader nogle afskrivninger og dermed opfordrer til spekulation i erhvervsbyggeri. Vi fik oplyst i udvalget fra et udvalgsmedlem, at det eneste, der ville ske, var, at der ville blive dannet en slags trusserederier på land. Det var tandlæger osv., som opkøbte erhvervsjendomme og derefter udlejede dem og trak afskrivningerne fra i deres private indtægter.

Vi er altså stærkt tvivlende over for, om der ligger nogen beskæftigelsesmæssig virkning i noget af forslagene. Det turde dog være indlysende, at regeringsforslaget er langt det bedste, idet man her dog kun tager nybyggede ejendomme med. Hvordan man tror der kan skabes beskæftigelse ved at tillade højere afskrivninger i gamle erhvervmæssige ejendomme, overstiger i hvert fald min forestillingsevne.

Om alle de forslag, der foreligger fra VKQ, gælder det, at det er yderst tvivlsomt, om de overhovedet har nogen som helst beskæftigelsesmæssig virkning.

Om lovforslag nr. L 222 om midlertidigt investeringsfradrag for maskiner, inventar og lignende driftsmidler må man sige, specielt om investeringsfradrag for maskiner og inventar osv., at det vel simpelt hen opfordrer til en rationalisering, som overflødiggør arbejdskraft. Her må man nok vurdere, at forslagens virkning på beskæftigelsen i det hele er negativ.

Det må erkendes, at man på 10 minutter ikke på forsvarlig måde kan gennemgå 9 lovforslag, og jeg skal derfor undlade at forsøge på at gøre det og håbe på, at vi får den nødvendige tid under tredjebehandlingen, og at man til den tid kan få gennemgået forslagene enkeltvis, således at man kan komme frem til en rimelig bedømmelse, for selv om man indstiller et lovforslag til forkastelse, kan man jo da godt ønske, at det bliver bedømt på rimelig vis heroppe fra talerstolen.

Vi håber naturligvis som alle andre, at disse forslag skal til fornyet udvalgsarbejde. De er ikke blevet ordentligt belyst i udvalget. Vi har ikke kunnet få de beregninger fra regeringen, som vi har bedt om, og de bemærkninger, vi har fået, er i den grad uigennemsigtige, at man simpelt hen ikke er i stand til at bedømme virkningen af lovgivningen på den baggrund.

Jørgen Jensen (DKP):

Såvel betænkningen som de udtalelser, der er faldet heroppe fra talerstolen, viser med al tydelighed, at denne anden behandling mere skal bruges til at vinde tid til de forligsforhandlinger, der foregår uden for denne folketingsaal, og det er da også helt klart, at den stilling, man vil tage til forslagene, alene bliver bestemt af, hvilken koalition der bliver dannet senere under de forligsforhandlinger, som foregår.

Men jeg kan sige, at kommunisterne, uanset hvad der kommer ud af forligsforhandlingerne, ikke kan stemme for noget af disse ni forslag. Vi vil gå imod dem, og jeg skal bare nævne tre grunde til det.

For det første er der ikke behov for yderligere skattelettelser og afskrivningsmuligheder til virksomheder og de økonomisk bedst stillede i dette land; det viser ikke mindst årsberetningerne og regnskaberne fra banker og andre virksomheder. Det er da ret talende, at profitten gennemsnitligt er steget det sidste år efter